

ut genua figat: adhuc h3 q̄ humiliat: **Quis-**
q̄s aut sic humiliat ut hereat in terra venf
eius: vltra q̄ humiliat nō h3. Si enī iam vl
tra voluerit: iā n̄ erit humiliare s̄ obruere.
Hoc ḡ forſitan dixerint nimis humiliati ſu-
mus in h̄ puluere: vltra quo humiliemur:
nō habemus. **Iā** ſi puenit vſq̄ ad ſumum
humiliatio: veniat et miſeratio. **An** forte fr̄s
eos plāgit ecclia voce iſta: q̄bus illi q̄ pſeq̄
bant pſuaſerūt impietate: vt illi q̄ p̄durarūt
h̄ dicāt: humiliata ē puluere aīa noſtra: id ē
inf̄ manus pulueris huius: inf̄ manus ipi
orū et pſequētū humiliata eſt in puluere aīa
noſtra: ad h̄ vt te inuocarem: et dares
auxiliū de tribulatiōe. **Venit** aut noſter he
ſit in fra: id eſt cōſenſit impietati pulueris
huius venf noſter: h̄ eſt enī dictū heſit. **Si**
enī cū diligis et ardes charitate: recte dicis
deo. **Adheſit** aīa mea p̄ te: et mihi adhere
re deo bonū ē: tūc at̄ adheſit deo: q̄n̄ p̄ſetis
deo. **Nō** ſine cā deſit ē de v̄tre iſto q̄ adhe
ſit i fra: niſi q̄ illi ſignificāt q̄ pſecutionē n̄
tolerātes pſenſerūt iniquis. **Sic** enī heſerūt
in terra. **Sz** q̄re dicti ſūt venf: niſi q̄ carna
les ſunt. **Ut** os ecclie in ſanctis ſit: i ſpūali
bus ſit: venf ecclie i carnalibus ſit. **Itaq̄**
os ecclie eminet: v̄ter abſcōditus ē tanq̄
mollior et infirmior. **Hoc** ſignificat q̄dā lo
co ſcriptura: vbi q̄dam dicit ſe accepſiſſe li
brum: et liber ipſe dulcis erat inquit in ore
meo: et amarus in ventre meo. **Quid** eſt
hoc: niſi quia p̄cepta ſūma que accipiunt
ſpūales n̄ accipiūt carnales: de q̄bus gau
dēt ſpūales: p̄triſtātur carnales. **Liber** iſte
fr̄s quid h3: **Uēde** oīa q̄ habes et da pau
peribus: q̄s dulcis ē i ore ecclie: ab oībus
ſpūalib⁹ ſc̄m ē. **At** vero carnali cuiq̄q̄s di
xeris fac h̄: facili⁹ a te triſtis recedit: ſic ille
diues a dño: cui dictū eſt: **Uēde** oīa q̄ ha
be et da paupib⁹: q̄s facit q̄d dictū eſt: vñ
niſi q̄ liber ille dulcē ē in ore: et i v̄tre ama
rus. **Bediſti** nescio q̄d auri et argēti: v̄tuz
ē ad hūc articulū: vt niſi p̄das: forte aliq̄d
p̄ctm̄ cōmittas: iūriā forte ingeras ecclie:
blasphemare cogaris. **Positus** itaq̄ i an
guſtīs: aut dāno pecunie: aut dāno iuſti
cie: dicis tibi: p̄de potius pecuniā: ne p̄das
iuſtiā. **Tu** aut cui nō dulcis eſt in ore iu
ſtiā: ſed adhuc in illis mēbris infirmus ē: q̄
les in v̄tre deputat ecclia: cōtriſtatus eli
gis aliq̄n amittere aliq̄d de iuſtiā: q̄s vel
numū de pecuniā: et pcutis te dāno graui
ore: implens ſacellū tuū: et exinaniēs cor
tuū. **Fortaſſis** ḡ de illis dixerit. **Heſit** i fra
v̄ter noſter. **Exurge** dñe adiuua

nos. **Et** vere cariffimi exurrexit et audiuit.
Amiq̄ cū exurgeret: id ē cū reſurgeret et
gentibus innotefceret: ceſſantib⁹ pſecutio
nibus etiā illi qui heſerāt in terra: eruti ſūt
de terra: et agentes penitentiā: redditi ſunt
corpi chriſti q̄uis infirmi: q̄uis impfecti:
vt cōpleret in eis. **Inſpectū** meū viderūt
oculi tui: et in libro tuo oēs ſcribent. **Exur**
ge dñe adiuua nos. **Et redime nos p**
pter nomē tuū. **Hoc** ē gratis ppter nō
mē tuū: nō ppter meritū meū: q̄ tu digna
tus es facere: nō q̄ ego dign⁹ ſū cui faciās:
Nā et hoc ipm̄ q̄d nō ſum⁹ oblitū te: et nō re
ceſſit retro cor noſtrū: q̄d nō expandimus
manus noſtras ad deū alienū: niſi te adiu
uante vnde poſſemus: niſi te int⁹ alloquē
te: et exhortante: nō deſerēte vñ valerem⁹.
Ergo ſiue patiētes in tribulationibus: ſiue
gaudētes in pſperitatib⁹: redime nos: nō
ppter meritū noſtrū: ſed ppter nomē tuum.
Explicit Tractatus de p̄s. XLIII. **In**
cipit Tractatus de p̄s. XLIII.

Prefatio.

Hunc psalmū: ſicut vobiscū cum
exultatione cātāuimus: ita nobi
ſcū cū attentione cōſideretis: pe
to. **Cātāt** enī de ſanctis nuptijs: de ſpōſo
et ſponſa: de rege et plebe: de ſaluatore et de
his qui ſaluādi ſūt. **Qui** cū veſte nuptiali
venit ad nuptias: gliaz q̄rēs ſpōſi nō ſuā:
nō ſolū libent⁹ audit q̄d ſolet eē etiā hoīuz
ſpectacula q̄rentiū: nō facta exhibentiū: ſz
etiā mādāt cordi: q̄d nō ibi vacet: ſed germi
net: erūpat: creſcat: perficiatur: aſſumaf.
Oportet enī nos eſſe quib⁹ h̄ cantet filios
choze: q̄d h3 titulus psalmi. **Erāt** enī iſti q̄
dā hoīes: verūtū oīs inſcriptio l̄rarū diui
naz aliq̄d innuit intelligentib⁹: et nō tantū
auditorē: v̄ez etiā cognitorē deſiderat. **In**
terrogamus ergo vim hebraici verbi quid
ſit choze: et ſicut ſe interptatiōes h̄nt oīum
verborū in ſcriptura poſitorū: renūciā no
bis filios choze interptari filios calui. **Qd**
nomē nō ad irriſionē accipiatis: ne inu enī
amur in ſenſu puerili: q̄les pueros legimus
in libro regnoz: inſultātes heliſeo ſcō pro
phete: et clamātes poſt ipm̄. **Aſcēde** cal ue:
aſcēde calue. **Tales** enī pueros ſtulte gar
rulos: et in ſuā p̄niciē maledicētes: exeun
tes de ſilua beſtie comederūt. **Hoc** ſcriptū
eſt: et vbi ſit ſcriptum commemorauimus.
Qui meminerunt recognoſcant: qui non
meminerunt legant: qui non legerunt cre
dant. **Qd** ergo illud factum figurauit in
futurum: non nos debet apprehendere.

Significati sūt enim i illis pueris stulti ho-
mines hñtes i grantie sensu: qñles nos non
vult eē apostolus: vbi dicit: Nolite pueri
esse sensib⁹. Et qz dñs inuitauerat nos ad
imitationē puerozū: qñ ante se paruulum
posuit z ait: Nisi qñ fuerit vt puer iste: n̄ in-
trabit in regnū celoz. Ibi quoqz apls cau-
tus: vbi reuocat a mēte puerili: vocat rur-
sus ad imitationē puerilē. Nolite inq̄t pue-
ri effici mētib⁹: s̄ malicia puuli estote: vt
mentib⁹ pfecti sitis. Quē delectat imitari
puer: nō delectet imperitia: sed innocentia.
Illi vero ex imperitia insultabant scō dei
caluo: z clamabāt p⁹ eū. calue calue: sc̄m
ē vt a bestiis psumerent: z figurauerūt ho-
mines in eadē mente puerili stulte irriden-
tes quēdā caluū q̄ in caluarie loco crucifi-
xus ē. Possessi sunt ḡ tales velut a bestiis:
hoc ē a demonib⁹: a diabolo z angelis ei⁹:
q̄ opatur in filiis diffidentie. Tales pueri
erāt: q̄ añ sacratū lignū stātes caput agita-
bāt z dicebāt. Si filius dei est descēdat de
cruce. Hui⁹ nos filij sum⁹: qz filij spōsi su-
mus. Et nobis inscript⁹ ē psalm⁹ iste: cui⁹
titulus dicitur Filijs chore p his qui
comutabunt. Quid ḡ. Exponā qd sit p
his q̄ comutabunt: Quid ḡ dicā: Hoc oīs
mutat⁹ aḡscit. Qui audit hec p his q̄ com-
mutabunt: videat qd erat z qd nūc sit. Et
pmo ipm mūdū videat comutatu: nuper
adorantē idola: mō adorātē deū. nup ser-
uientē his q̄ fecit: mō ei a quo fact⁹ ē. Pro
his q̄ comutabūt: videte qñ dictū sit. Nō
iā residui pagani mutata expauescunt: z q̄
nolūt mutari: vidēt repletas ecclias: tēpla
deserta: in his celebratē: ibi solitudines.
Mirant mutata: legāt p̄dicta: aurē accō-
modēt pmissori: credāt exhibitori. Sed z
vnusqzqz nostrz frēs ex vetere hoīe i nouū
mutat⁹: ex infideli fidelis sit: ex raptore lar-
gitor: cast⁹ ex adultero: bñfic⁹ ex malefico:
Ergo cātes nobis p his q̄ comutabunt: z i
cipiat describi p quē comutati sūt. Sequit⁹
enī p his q̄ comutabūt filiis chore. In i-
tellectu cāticū p dilecto. Nā dilect⁹ il-
le visus ē z a psecutorib⁹ suis: s̄ nō i intelle-
ctu. Si enim cognouissent: nūqz dñm gl̄ie
crucifixissent. Adhūc intellectū oculos ali-
os q̄rebat ip̄e cū diceret: Qui me videt: vi-
det z patrē. Sonet eū iā psalm⁹: Gaudea-
mus in nuptijs: z nos erim⁹ cū his q̄ fiunt
nuptie: q̄ inuitant ad nuptias: z ipi inuita-
ti sponsa ē. Etenī sponsa ecclia ē: sponsus
christus. Solent dici a scholasticis carmi-
na qdā: vxores ducentibus z nubentibus

q̄ vocant epithalamia. Quicqd̄ ibi cātāt:
ad honore cantat sponsi z spōse. An forte
z i nuptijs istis q̄ inuitati sum⁹ thalam⁹ nō
ē: Et vnde dicit alius psalm⁹: In sole po-
suit tabernaculū suū: z ip̄e tanqz sponsus
pcedēs de thalamo suo. Cōiunctio nupti-
alis: verbū z caro. Huius cōiunctōis tha-
lamus v̄ginis vter⁹. Etenī caro ip̄a: vbo ē
cōiuncta. vnde etiā dicit. Nā non duo sed
vna caro: Assumpta est ecclesia ex genere
humano: vt caput esset ecclesie ip̄sa caro
verbo coniuncta: z ceteri credentes men-
bra eēnt illius capitis. Nā vis videre qz
venerit ad nuptias: In pncipio erat v̄bū
z verbū erat apud deū: z de⁹ erat verbum.
Gaudeat spōsa amata a deo. Quā amata:
Bū adhuc feda. Oēs enī peccauerūt aut
apls: z egēt gloria dei. Et iterū: Etenī chri-
stus p impijs mortu⁹ ē. Amata ē feda: ne
remanēt feda. Nō enī vere feda amata ē:
qz nō feditas amata ē. Nā si amaret: s̄ ser-
uaret. Euerit feditatē: formauit pulchri-
tudine. Ad qualē venit: z qualē fecit. Ve-
niat iā ip̄e in verbis ppheticis: Ecce ip̄se
spōsus pcedat nobis: Amem⁹ illū: aut si
inuenimus in eo aliqd̄ fedi: nō amemus.
Ecce ip̄e iuenit multa feda: z amauit nos.
Si aliquid fedi inuenim⁹ i eo nō amem⁹:
qz z hoc ipm qd̄ carnez indut⁹ ē: vt de illo
etiā dicēt: Vidim⁹ eū z nō habebat speciē
neqz decorē: si cōsideres miscōiaz q̄ factus
est z ibi pulcher est. S̄ iudeoz psonā ge-
rebat ppheta cū diceret: Vidim⁹ eū z nō
habebat sp̄ez neqz decorē. Quare: Quia
nō in intellectu. Intelligētib⁹ aut z verbū
caro factū est: magna pulchritudo: Nibi
aut absit gl̄ari dixit vn⁹ amicorū spōsi: nisi
in cruce dñi nostri Iesu christi. Parū ē vt
nō inde erubescas nisi etiā z gloriē. Qua-
re ḡ n̄ habuit speciē neqz decorē. Quia chri-
stus crucifix⁹: iudeis qd̄ scādālū: gentib⁹
stulticia. Quare aut z in cruce habuit de-
corē: Quia qd̄ stultū ē dei: sapienti⁹ ē qz ho-
mines: z qd̄ infirmū ē dei: fortius qz hoīes.
Nobis ḡ iā credētib⁹: vbiqz spōsus pul-
cher occurrat. Pulcher de⁹ v̄bū apd̄ de-
um: pulcher in vtero v̄ginis: vbi nō ami-
sit diuinitatē: z sumpsit hūanitatē. pulcher
natus infans verbū: qz z cū eēt infans: cū
sugēt: cū manib⁹ portare: celi locuti sunt:
angeli laudes dixerunt: magos stella dire-
xit: adorat⁹ ē: i p̄sepi cibaria māsuetorum.
Pulcher ḡ i celo: pulcher i fra: pulcher in
vtero: pulcher i manib⁹ pentū: pulcher in
miraculis: pulcher in flagellis: pulcher in

uitas ad vitam: pulcher non curas mortem: pulcher deponens animam: pulcher recipiens: pulcher in ligno: pulcher in sepulchro: pulcher in celo: pulcher in intellectu. Audite canticum: neque oculos vestros a splendore pulchritudinis illius auertat carnis infirmitas. Summa et vera pulchritudo iusticia est. Ibi illud non videbis pulchrum: ubi reprehendes iniustum. Si ubique iustus: ubique decorus. Veniat ergo nobis inspiciendus oculis mentis: descriptus a quodam laudatore suo propheta. Ecce inquit.

Expositio psalmi
Eructauit cor meum verbum bonum. Quis dicit: pater an propheta? Intellexerunt enim quidam prius personam dicentis: Eructauit cor meum verbum bonum: commendatis nobis natiuitatem quamdam ineffabilem. Ne forte putares aliquid assumptum: vnde filium generaret deus: quemadmodum homo si bi assumit aliquid vnde generet filios: coniugium scilicet sine quo plene creare homo non potest. Ne igitur putares aliquo coniugio indiguisse deum: vnde filium generaret: eructauit inquit cor meum verbum bonum. Hodie cor tuum o homo generat psalmum: nec quirit vxorem per consilium naturae ex corde tuo: edificas aliquid et illa fabrica antequam stet: stat psalmum. et inest iam quod facturum es in eo per quod facturum es: et laudas fabricam nondum existentem: nondum in specie edificium: sed in plantatione psalmi: nec laudat aliquid consilium tuum: nisi aut cui indicaueris: aut qui viderit quod fecisti. Ergo si per verbum omnia: et verbum de deo: inspicere fabricam factam per verbum: et ex isto edificio mirare psalmum. Quale verbum est per quod factum est celum et terra: et omnis ornatus celi: omnis fecunditas terre: diffusio maris: distinctio aeris: fulgor siderum: claritas solis et lune. Videtur hec: Transcende et hec: cogita angelos principum sedes: dominationes: potestates: omnia per ipsum facta sunt. Vnde et ista bona facta sunt: Quia eructatum est per quod fieret verbum bonum. Ergo verbum bonum: et ipsi verbo dictum est: magister bone. Et ipsum verbum respondit. Quid me interrogas de bono? Nemo bonus nisi vnde deus. Dictum est magister bone: et dicit quid me interrogas de bono? Addidit etiam: nemo bonus nisi vnde deus. Quomodo ergo et ipse bonus: nisi quia deus? Non solum autem deus: sed cum patre vnde deus. Non enim dicendo: nemo bonus nisi vnde deus: discreuit se: sed vniuit. Eructauit cor meum verbum bonum. Bixerit hoc deus pater de verbo suo bono atque benefico: bono nostro per quod solum bonum vtriusque boni esse possumus. Sequitur

Dico ego opera mea regi. Adhuc per loquitur. Si adhuc patet loquitur: queramus et hoc: quomodo finem fidei veram et catholicam intelligamus? Dico ego opera mea regi. Si enim pater dicit opera sua filio suo regi nostro: quomodo opera patris dicitur esse filio: cum omnia opera patris per filium facta sunt? An forte dico ego opera mea regi. ipsam dico generationem filii significat. Vereor ne hoc aliquid a tardioribus non possit intelligi. Verumtamen dicam sequatur: qui potest: ne non dicto non sequatur et qui potest. Legimus in alio psalmo dictum. Semel locutus est deus. Loties locutus est per prophetas: toties per apostolos: hodieque loquitur per sanctos suos. et ait: Semel locutus est deus. Vnde semel locutus est: nisi propter verbum suum. Sicut autem eructauit cor meum verbum bonum: intelleximus ibi generationem filii: veluti repetitio mihi videtur facta in consequenti sententia: ut illud quod dictum est: eructauit cor meum verbum bonum: repeteret in eo quod ait: dico. Quid est enim dico: Verbum profero. Et vnde profert deus verbum: nisi et corde suo ex intimo suo? Tu non dicis nisi quod ex corde tuo profers: verbum tuum quod sonat et transit: aliunde non profertur: et miraris quia ita dicit deus: sed dicere dei eternum est. Tu dicis aliquid mortale: quia tacebas paulo ante: vel ecce nunc nondum verbum profers. Cum autem profertur ceperis: rumpis silentium quodammodo: et generas verbum. quod antea non erat. Non sic deus genuit verbum. Dicere dei sine initio est: et sine fine: et tamen vnum verbum dicitur. Bixerit alterum: si quod dixit transierit. Cum vero et a quo dicitur manet: et quod dicitur manet: et semel dicitur et non finit et ipsum semel sine initio dicitur: nec bis dicitur: quia non transit quod semel dicitur. Hoc est ergo. Eructauit cor meum verbum bonum: quod est dico ego opera mea regi. Quare ergo opera mea dico? Quia in ipso verbo omnia opera dei. Quicquid enim facturus erat deus in creatura: iam in verbo erat: nec esset in rebus nisi esset in verbo: quomodo et in te non esset in fabrica: nisi esset in consilio. Sicut et euangelio dicitur: Quod factum est in illo vita erat. Erat ergo quod factum est: sed in verbo erat: et omnia opera dei ibi erant: et opera nondum erant. Sed verbum erat: et verbum hoc erat deus: et apud deum erat: et filius dei erat: et cum patre vnde deus erat. Dico ego opera mea regi. Audiat dicentem quod verbum intelligit: et audiat cum patre semper vnum verbum: in quo sunt etiam que futura sunt: in quo non abierunt et que transierunt. Nec opera dei in verbo: tamquam in verbo: tanquam in vniuerso: tamquam in verbo dei. Quid ergo sequitur? **L**ingua mea calamus scribe: velociter scribentis. Quid

simile fratres mei: quid habet simile lingua dei cū calamo scribe: Quid habet simile petra cū christo: Quid habet simile agn^o cū saluatore: Quid habet leo cū vniuersi fortitudine: Bicta sūt hec tñ: et nisi dicerent: nō aliquo mō p hec visibilia ad inuisibiles informaremur. Sic g̃ hūile silitudinē calami hui^o: nec cōparem^o illi excellētie: nec tñ respuamus. Quero enī quare linguā suā calamū dixit eē scribe velociter scribentis: Aut vero q̃stumuis velocit^r scribat scriba: nō cōparatur illi velocitati: de qua dic ali^{us} psalmus: Usq; in velocitate currit verbū eius. Sed mihi videt quātū audet humana intelligentia: adhuc posse accipi ex psona patris dictū: Lingua mea calamus scribe: q̃ qd lingua dicat sonat et trāsīt: qd scribit manet. Cū g̃ dicat deus verbum: et verbū qd dicat nō sonet et trāseat: s; et dicatur et maneat: scriptis hoc maluit de^o comparare q̃ sonis: Qd autē addidit velociter scribentis: impulit mētē ad intelligentiā: s; si pigra remaneat: respiciēdo antiquarios: aut respiciēdo q̃libet veloces notarios. Si aut hoc attenderit: remanebit ibi ipsuz velociter. Cogita velociter: et videat quare dictū sit velociter. Velocit^r dei tale ē: vt velocius nihil sit. In scriptis enī scribit littera post litterā: syllaba post syllabā: vbi post verbū: nec ad secundū trāsīt: nisi p̃mo prescripto. Ibi aut nihil velocius vbi nō multa sunt verba: nec tamen aliqd p̃ternissum ē: cū in vno sunt oīa. Ecce iam verbum illud sic prolātū eternū: ab et̃no coeternū venit sp̃s. Speciosus forma p̃ filiis hominū. P̃re filiis hominū: quare nō et p̃ angelis: Quid voluit dicere: p̃re filiis hominū: nisi q̃ hō: ne hominē xpm quēlibet hoīez putares ait: p̃ filiis hoīm speciosus forma. Enā homo p̃re filiis hominū: etiā inter filios hoīm: p̃re filiis hominū: etiā ex filiis hoīm: p̃re filiis hominū. Diffusa est gratia in labijs tuis. Lex per Moysen data ē: grā et veritas p̃ Jesum christum facta ē. Diffusa est grā in labijs tuis. Merito mihi subuentū est: q̃ cōdelector legi dei fm̃ interiorē hominē: S; alia lex in mēbris meis repugnat legi mentis mee: et captiuū me ducit i lege peccati: que ē in mēbris meis: Miser ego hō: quis me liberabit de corpe mortis huius. Gratia dei per Jesum christū dominū nostrū. Diffusa ē ergo grā in labijs tuis. Venit nobis cū verbo gr̃e: cum osculo

gratie. Quid ista grā dulcius: Quo pertinet gratia ista: Beati quoz remisse sūt iniquitates: et quoz tecta sunt peccata. Si seuerus iudex veniret: nec afferret istaz gratiam diffusam in labijs suis: quis de salute aliquid speraret: Quis nō sibi hoc timeret qd peccatori debebat: Ille veniēs cuz gratia nō erexit qd debebat: soluit qd nō debebat. Nō enim non peccator debebat mortē: Aut vero tibi peccatori debebat: nisi suppliciu: Bebita tua dimisit: et indebita sua exoluit. Magna gratia. Quare grā: Quia gratis. Propterea tibi gratias agere licet: referre nō licet. nō enī potes. Quebat ille: quid retribuēt: et dixit: Quid retribuas dño pro omnib⁹ q̃ retribuit mihi: Et inuenit quasi aliqd. Calicē salutarē accipias: et nomē dñi inuocabo. Hoc illi repēdis: q̃ calicem salutaris accipis: et nomen dñi inuocas. Quis tibi dedit ipm calicē salutarē: Remansit i actiōe gratiaz: nā in relatione defecit. Inueni qd deo des qd ab illo non acceperis: et retuleris gratiam. S; caue nedū queris quid illi retribuas. qd ab illo nō acceperis inuenias: s; peccatū tuū. Hoc plane ab illo nō accepisti: sed nec ei dare debes. Hoc dederunt iudei: retribuerūt mala pro bonis: acceperūt ab eo pluriā: et fructū nō dederūt. s; spinas dolorū. Ergo bonū quicqd volueris in te dare deo: nō te inuenis accepisse nisi a deo. Ip̃a ē gratia dei diffusa in labijs. Fecit te: gratū te fecit. Nō enī erat cui prestaret antequā faceret. Perieras: quesivit te: et inuentum reuocauit te. Preterita nō imputauit: futura pmisit. Vere diffusa est gratia in labijs eius. Propterea: inquit: benedixit te deus in eternū. Laborat vt hoc possit intelligi adhuc a deo patre dici: propterea benedixit te deus in et̃num. Accōmodatius videt hoc accipi: ex psona prophete. Et mutatiōes personaz repentine: et omnino ex iprouiso inueniunt in sanctis scripturaz libris: et siq; aduertat plene sūt pagine dñe. Bonis libera aīaz meā a labijs iūq; et a lingua dolosa: Et statū. Quid detur tibi aut quid adijciat tibi aduersus linguā dolosam: Alia illic psona erat: alia hic: ibi penitentis: hic subuenientis. Sagitte potentis acute cum carbonibus vastatoris. Alia persona ē alia: qd detur tibi: hoc detur tibi: et in consequētibus sit alia: Deu me: quia incolatus meus longinquus factus est. Et i paucis versib⁹ tam crebra

mutatio psonarū intellectū admonet: nō ex-
primit locū ubi mutat: non dicit hoc dixit
hō: hoc dixit de: sed ex ipis verbis sit no-
bis intelligere qd ad hoīez ptineat: qd ad
deū. **Hō** aut dicebat: **Eructauit** cor meū
verbū bonū: dico ego opa mea regi. **Hō**
mo dicebat: ille dicebat q scripsit psalmū:
s ex psona dei dicebat: incipit dicere et ex
sua: propterea bñdixit te de in eternum.
Bixerat enī de: **Biffusa** ē gratia in labijs
tuis: ei quē fecerat speciosū pre filijs homi-
nū: etiā hoīem quē deū an omnia ptulerat
eternū eternū coeternū. **Implet** ergo p
pheta gaudio qdā ineffabili: et attēdēs qd
deus pater d filio suo homini reuelauerit:
q potuit dicere ista ex psona dei: propter
ea inquit: bñdixit te de in eternū. **Quare?**
Propter grām. **Illa** enim gratia q ptinet
ad regnū celozū. **Prīmū** enī testamētum
terrā promiserat: et aliud premiū fuit: vel p
missio sub lege positorū: aliud sub gratia:
terra chananeoz iudeis sub lege posita: re-
gnū celoz christianis sub grā positis. **Ita**
q qd ptinebat ad eos q sub lege positi erāt:
regnū terra illa transit: regnū celoz qd per-
tinet sub grā positis nō transit: **Propter**
ea hic bñdixit te de: nō ad tēpus s in eter-
num. **Nō** defuerūt q omnia etiā superiora
verba ex pphete psona accipi mallent: et s
qd dictū ē: **Eructauit** cor meū vbu bonū:
ex ppheta voluerūt intelligi veluti dicēte
hymnū. **Quisq**s enī dicit hymnū deo: eru-
ctat cor eius verbū bonum: quō qui blas-
phemat in deum: eructat cor eius verbum
malū: vt et illud qd adiunctū ē: **Bico** ego
opera mea regi: significare voluerit sūmū
hoīs opus nō eē nisi deū laudare. **Ill** est
specie sua placere tibi: ad te ptinet cum in
gratiarū actione laudare. **Opa** tua si non
fuerint laus dei: incipis teipm amare: et pti-
nebis ad illos: de quibus dicit apls: **Erūt**
enī hoīes seipos amātes. **Bisplice** tibi: pla-
ceat tibi q te fecit: qz i eo tibi displices qd i
te ipse fecisti. **Opus** ergo tuū sit laus dei:
eructet cor tuū verbum bonū. **Bic** g ope-
ra tua regi: qz vt diceret: rex fecit: et ipse do-
nauit qd offerres. **Redde** illi de suo: ne ve-
lis accepta pte patrimoniū tui ire longius:
et pdige pdere in meretrices et porcos pa-
scere. **Hoc** recordamini ex euāgelio: s iaz
de nobis dictū ē: **Mortuus** erat et reuixit:
perierat et inuentus ē. **Et** lingua mea cala-
mus scribe: velociter scribētis. **Nō** defue-
runt: qui sic intelligerēt ppham ea dixisse

que scriberet. **Et** iō linguā suā calamo scri-
be cōparasse. **Velocit** aut scribētis volu-
isse dicere: vt significaret ea se scribere que
velociter ventura erāt: vt velocit scribere
velocia scribere intelligat: id est scribere si
tardatura. **Nō** enī tardauit deus exhibere
christū. **Q** cito euolutū sentit: qd pactum
agnoscit. **Recordare** generatōes ante te:
inuenies **Adā** tanq̄ hesternū die factum:
ita gesta legimus oīa ab ipso pncipio. **Er-**
go velociter facta sunt: velociter erit et di-
es iudicij. **Preueni** velocitatē ipius. **Ve-**
lociter veniet: velocius tu mutare. **Aderit**
facies iudicis: s vide qd dicit propheta:
Preueniam facie eius in cōfessione. **Bis**
fusa ē grā i labijs tuis: ptperea benedixit
te de in eternū. **Accingere** gladiū
tuū circa femur potentissime. **Gla-**
diū tuū quid nisi verbū tuū. **Isto** gladio
strauit inimicos: illo gladio diuisit filiū a
patre: filiam a matre: nurum a socru. **Legi-**
mus in euāgelio: **Nō** veni pacē mittere: s
gladiū: et erūt in vna domo qnqz diuisi ad-
uersū se: duo aduersus tres: et tres aduer-
sus duos erūt diuisi: id ē filiū aduersus pa-
trē: filia aduersus matrē: nurus aduersus
socrum suā. **Diuisio** hec quo gladio facta
ē: christus attulit. **Et** reuera sres etiā quo-
tidianis exemplis videm⁹ hec. **Placet** ui-
ueni alicui deo seruire: dispicit patri: diui-
si sunt aduersus se. **Ille** pmutit terrenā he-
reditatē: ille amat celestē: aliū iste pollicet:
aliud ille elegit. **Nō** sibi putet pat factā in-
iuriā: deus solus illi pferit: et tñ litigat cū fi-
lio volēte fuisse deo. **Sz** fortior ē ille gladi-
us spūalis separās: qz copulās natura car-
nalis. **Sit** hoc et de filia aduersus matrem:
multo magis et de nuru aduersus socrum.
Nā aliqñ in vna domo nurus et socru iue-
niunt heretica et catholica: et vbi fortit reci-
pitur iste gladiū rebaptizationē si timem⁹.
Potuit diuidi filia aduersus matrē suam:
et nō pōt nurus aduersus socrū suā. **Factū**
ē hoc generaliter etiā i genere humano: di-
uisus ē filius aduersus patrē. **Suim⁹** enim
aliqñ filij diaboli. **Adhuc** ifidelib⁹ dictū ē:
Vos a patre diabolo estis: et oīs infide-
litas vestra: vñd nisi a patre diabolo. **Nō**
ille creando p̄r: s nos imitādo filij. **Iā** mō
videtis filiū aduersus patrē. **Venit** gladi-
us ille renūciat diabolo. inuenit aliū p̄r:
inuēit aliā matrē. **Ille** ad imitationē se pre-
bens generabat in exitium: parētes duos
quos inuenimus in vitā eternā generāt.

Alia lra.
t gladio
per femur

Diuisus est filius aduersus patre: diuisa e filia aduersus matre suaz: **P**lebs illa q de iudeis credidit diuisa est aduersus synagoga. **D**iuisa est z nurus aduersus socruz sua: **P**lebs de gentibus venies nurus dicis: qz sponfus christi filius synagoge. **U**ni em natus est filius dei fm carne: **E**x illa synagoga. **I**lle q dimisit patre z matre z adhefit vxori sue: vt essent duo in carne vna: no coiectura nostra: sed attestate **A**plo: z dicente: sacramentu hoc magnu e: ego aute dico in christo z in ecclia. **D**imisit. n. patrem quodammodo: no oino dimisit veluti ad separatione sed ad susceptione huane carnis. **Q**uo dimisit: **Q**uia cum in forma dei esset no rapina arbitrat est esse se equale deo: sed semetipm exinaniuit forma serui accipies. **Q**uo dimisit z matre: **G**ente iudeoru: synagoga illam herente vterib sacramentis. **A**d ipsam figuraz ptinet qd ait: **Q**ue est mihi mater aut q fratres: **I**lle em intus docebat: illi foris stabant. **V**ide te si no modo ita sut iudei. **B**ocet christus in ecclia: illi foris stat. **S**ocrus q quid est: **M**ater spoli. **M**ater sponsi dñi nostri **J**esu christi: synagoga est. **P**roinde nur ei ecclesia q venies de gentib no pñsit i circumcissione carnale: diuisa est aduersus socru sua. **A**ccingere gladiu tuu. **B**e potentia bui gladii loquebamur cu ista dicemus. **A**ccingere gladiu tuu: sermonu tuu circa femur tuu potentissime. **C**irca femur hñs gladiu: qd e: **C**irca femur quid significat: **B**e femore carne. **U**ñ illd e: n̄ deficiet princeps de **J**uda: z dux de femoribus ei. **N**one z ipse **A**braa: cui pmissus erat seme i quo benedicerent omnes gētes: qñ misit seruū suū ad querendā z ducendā vxores filio suo: vñ veniret illud semen sanctu: in quo benedicerent oēs gētes: fidē tenēs: i illa veluti hūilitate seminis esse magnitudinem nois: id est filiū dei venturū ex filiis hominū p semen **A**brae: fecit ipm seruum suū quē mittebat ita sibi iurare: **P**one inquit manū tuā sub femore meo: z sic iura. **Q**uasi dicet: **P**one manū tuā ad altare: aut ad euangeliū: aut ad pphetaz: aut ad aliqd sanctuz. **S**ub femore meo inqt pone manū: habēs fiducia: nec reuerēs turpitudine: s̄ intelligēs veritatē. **P**ropterea accingere gladiū tuū circa femur tuū potentissime. **P**otentissime etiā circa femur: quia quod infirmū est dei formā est hominibus. **E**x specie tua z pulchritudine tua:

Iusticiā accipe: qua semp es speciosus z pulcher. **E**t intende pspere: pcede z regna. **N**onne videmus: **C**erte iam factū est. **A**tendite orbem terrarū: intende prospere: pcedit z regnat: subdite sunt omnes gentes: **Q**uid erat illud videre in sps: **Q**uod nūc experiri est in veritate. **Q**ñ dicebant hec nōdū ita regnabat christ: nōdū intederat: nondū pcellerat. **P**redicebatur: exhibita sunt iā ea tenem: **I**n multis redditorē habemus deū: in paucis debitorē: **I**ntende pspere pcede z regna. **P**ropter veritatem z mansuetudinem z iusticiā: **R**eddita est veritas: quādo veritas de terra orta est: z iusticia de celo pspexit. **P**resentat e christus expectationi generis humani: vt in semine **A**brae benedicerent omnes gētes: p̄dicatū est euangeliū: veritas est. **Q**uid mansuetudo: **P**assi sunt martyres: z inde multū pcessit: z pmouit per omnes gētes regnum dei: qz patiebant martyres: nec deficiebat: nec resistebat dicētes omnia: nihil occultātes: parati ad omnia: nihil recusantes. **M**agna māsuetudo: corpus christi h̄ fecit: in capite suo didicit. **I**lle prior sicut ouis ad victimā ductus est: z sicut agn co ram tondente se nō aperuit os suum: vsqz adeo māsuet: vt pendēs in cruce diceret: **P**ater ignosce illis qz nesciūt quid faciūt. **Q**uid ppter iusticiā: **V**eniet etiā vt iudicet: z retribuet vnicuiqz scdm opa sua. **B**ixit veritatē: pertulit iniquitatem: allaturus est equitatē. **E**t deducet me mirabiliter dextera tua. **N**os dextera ipsius: ipm deduxit dextera sua. **I**lle. n. de: nos hoies. **B**erera sua deduct e: id e potētia sua. **E**tenī potētia quā pat hz: bz z ipe. z diuinitatem patris bz z ipse: imortalitatē patris bz z ipe: eternitatē patris habet: virtutem patris habet. **B**educet em eū mirabiliter dextera eius: faciēs diuina: patiens huana: malicias hoim sternēs bonitate sua. **A**dhuc deducit: z ibi nondū e: z dextera eius deducit eū. **H**oc em eū ducit qd ipe donauit sanctis suis. **B**educet te mirabiliter dextera tua. **F**agitte tue acute potētissime: **V**erba cor trāfigentia: amorem excitantia. **U**ñ dicitur in canticis canticorū: **Q**ñ vulnerata caritate ego sum. **B**ic em vulneratā se eē caritate: id e amare se dic: estuare se dic: suspirare spōso vñ accepit sagittā verbi. **F**agitte tue acute potētissime: z trāfigentes z efficientes. **A**cute po-

tenissime. **P**pli sub te cadēt: Qui ceciderūt: Qui percussi sūt et ceciderūt: **P**plos videm⁹ subditos christo: cadētes nō vide m⁹. **E**xponit vbi cadūt i corde: ibi se erige bāt aduersus christū: ibi cadūt aū christū. **B**lasphe mabat Saulus christū: erectus erat: supplicabat christo: cecidit pstrat⁹ est. **O**ccisus ē iūmic⁹ christi: vt viuāt discipul⁹ christi. **D**e celo ē emissa sagitta: corde percussus est Saulus: nondū paulus: adhuc Saulus: adhuc erect⁹ nōdū pstrat⁹. **A**ccipit sagittā: cecidit in corde. **N**on em̄ q̄ pstrat⁹ est in faciē ibi cecidit: s̄ vbi ait: **B**ne qd me iubes facere: **N**ō ibas ad christia nos alligādos et pducendos ad penam: et mō dici christo: qd me iubes facere: **S**agittā acutā potentissimā: qua accepta cecidit Saulus: vt esset Paulus. **U**t ille: ita et ppli: gētes attendite: videte subditas christo. **E**rgo ppli sub te cadēt. **I**n corde inimicorū regis. **P**oc est in corde inimicorū tuorū. **I**pū em̄ appellat regē: ipm nouit regē. **P**opuli sub te cadent in corde inimicorū regis. **I**nimici erāt: acceperūt sagittas tuas: ceciderūt ante te. **E**x inimicis amici facti sunt: inimici mortui sunt: amici viuūt. **P**oc est p his qui cōmutabuntur. **Q**uerimus intelligere verba singula: versus singulos: ita tñ querim⁹: vt de christo dici nemo dubitet. **P**opuli sub te cadēt in corde inimicorū regis. **S**edes tua de⁹ in secula seculorū. **Q**uia bñdixit te deus in eternū ppter gratiā diffusā in labijs tuis. **E**rat autē sedes regni iudaici temporalis ptinēs ad eos q̄ sub lege erāt: nō ad eos q̄ sub gratia erāt. **E**lenit ille vt liberaret eos q̄ sub lege erāt: et s̄ grā pstitueret. **S**edes eius in secula seculorū. **Q**uare: **Q**uia sedes illa pma regni tpalis fuit. **U**ñ nūc sedes i secla scloz: **Q**uia dei. **S**edes tua de⁹ in secla scloz. **O**ternitatis diuinitas. **N**ō em̄ posset de⁹ sedē habere tpalem. **S**edes tua deus in secula scloz. **V**irga directionis virga regni tui. **D**irectionis vga ē: que dirigit hoies. **C**urui erāt: discorti erāt: sibi regnare cupiebāt: se amabat: facta sua mala diligebāt. **N**ō volūtate suā deo subdebāt: s̄ volūtate dei ad suas cōcupiscēti as flectere volebāt. **I**rasci em̄ pctōr et iniquus plerūq; deo: qz nō pluit: et nō vult sibi deū irasci qz fluit: et ad s̄ ppe modū sedēt quotidie hoies vt disputēt cōtra deū. **H**oc facere debuit: s̄ nō bñfecit. **T**u vide licet vides qd facias: ille nescit. **D**istort⁹ tu

Alia lra.
I corda.

Alia lra.
I seculū sc̄i.

es: ille rect⁹ est. **D**istortū ad rectū qñ cōiūgis: collinari nō pōt: tanq̄ si in pauimēto eq̄li ponas lignū curuū: n̄ adiūgit: n̄ coheret: nō coaptat pauimēto. **P**auimētū vbi qz eq̄le ē: s̄ illud curuū ē: nō coaptat eq̄li. **E**rgo dei volūtas eq̄lis est: tua curua est. **P**roprea tibi pua videt illa: qz tu illi coaptari si potes. **B**irigē ad illā: tene illā. **N**ā si illā vel curuare ad te: qz si potes frustra conaris: illa sp̄ directa est. **V**is illi herē. **C**orrigere: erit virga ipius q̄ te regit virga directionis. **I**nde rex a regēdo. **N**ō autē regit q̄ n̄ corrigit. **A**d s̄ ē rex noster rectorū rex. **Q**uō et sacerdos a sanctificādo nos: ita et rex a regēdo nos. **S**z qd ait alio loco: **C**ū sancto sc̄tus eris: et cū viro innocēte innocēs eris: et cū electo electus eris: et cū puer so puerus eris. **N**ō qz puerus deus: s̄ qz pueri pueri cū putāt. **P**lacet tibi bonū: bon⁹ est de⁹. **D**isplicet tibi: qñ prauus ē deus. **C**urui ē ad te de⁹: tua curuatura fac hoc: nā illius rectitudo sp̄ manet. **A**udiui in alio psalmo: **Q**z bonus deus israel rectē corde. **V**irga directionis virga regni tui. **D**ilexisti iusticiā et odisti iniquitatem. **E**nde virgā directionis: dilexisti iusticiā et odisti iniquitatē. **A**ccede ad istam virgā: sit tibi rex christ⁹: regat te virga ista ne frangat te. **V**irga em̄ ferrea ē: illa inflexibilis. **E**t qd dictū est: **R**eges eos in virga ferrea: et tanq̄ vas figuli conteres eos. **A**lios regit: alios cōterit. **R**egit sp̄uales: cōterit carnales. **E**rgo accede ad istā virgā. **Q**uid in ea times: **H**ec ē tuta vga. **B**ilexisti iusticiā: et odisti iniquitatē. **Q**uid ti mes: **S**z forte iniqu⁹ eras. **A**udis em̄ regē tuū: qz odit iniquitatē et times. **E**st qd faci as. **Q**uid: **O**dit iniquitatē: nūqd te: **S**ed in te est iniquitas. **O**dit illā de⁹: oderis et tu: et vnā rē ambo oderis. **E**ris em̄ deo amicus si odisti qd odit. **I**ta et amab⁹ qd amat. **D**ispliceat i teipō tibi iniquitas tua: et placeat creatura ipius. **H**omo em̄ es iniqu⁹. **B**uo dixi noīa. **B**uo noīa: hō et iniquus. **I**n istis duob⁹ noībus vnū ē nature: alterū culpe. **U**nū tibi de⁹ feci: alter tu fecisti. **A**ma qd deus fecit: oderi qd tu fecisti: qz ipse hoc odit. **E**nde quō iā illi incipias cōiūgi: cū odisti qd odit. **P**eccatū puniturus ē: qz vga directionis ē vga regni ipius. **S**z nō pōt vt nō puniat pctm̄. **P**uniendū est pctm̄. **S**i puniendū nō esset: nec pctm̄ esset. **P**reueni illuz: nō vis vt ipse puniat: tu puni. **I**ō em̄ adhuc ipse p̄cit: differt: tenet

in anū: arcū intēdit: s̄ est minas: clamaret
tū feriturus se: si vellet ferire. **D**iffert ḡ ma
nū a peccatis tuis: tu noli differre. **C**ouer
te te ad puniēda peccata tua: qz impunita
esse peccata nō pnt. **P**uniendū ḡ erit: aut
a te: aut ab ipso. **T**u ignosce: vt ille igno
scat. **A**ttende exēplū in alio psalmo pnie.
Auerte faciē tuā a peccatis meis. **N**unqd
dixit a me. **A**lio. n. loco apte dīc: **A**uer
tas faciē tuā a me. **E**rgo auerte faciē tuā a
peccatis meis. **N**olo videas pctā mea: qz
videre dei animaduertē ē. **I**ō z iudex qd
punit aiaduertere dicif: id est animū illuc
vertere: intēdē vñqz ad puniēdū: qz iudex
est. **S**ic est z iudex deus. **A**uerte faciē tuā
a peccatū meis. **T**u ab ipis faciē noli auer
tere: si vis vt deus ab ipsis auertat faciem
suā. **V**ide quō hoc offert deo in ipso psal
mo: **F**aciū meū ego inquit agnosco: z pec
catū meū ante me est semp. **H**oc nō vult
esse ante deū: qd vult esse añ se. **V**irga di
rectiōis virga regni tui. **N**emo sibi multū
de misericōdia dei blandiā: virga directiōis ē.
Nūquid dicim⁹ nō esse misericordē deus:
Quid misericordi⁹ eo qd pcut tū pctōib⁹:
et qui in oibus pueris ad se nō curat pte
rita: **S**ic eū dilige misericordē: vt velis eē
veracē. **N**ō eū misericōdia pōt illi auferre iu
sticiā: neqz iusticia misericōdiam. **I**nterim qz
diu ille differt: tu noli differre: qm virga di
rectiōis virga regni ipius. **B**ilerasti iustici
am: z odisti iniquitatē. **P**ropterea **v**ni
te de⁹ deus tu⁹. **P**ropterea vni^{te} te: vt
diligeres iusticiā: z odires iniquitatē. **E**t vi
de quō ait: propterea vni^{te} te de⁹ de⁹ tu⁹.
O tu deus: vni^{te} te de⁹ tuus. **D**eus vngit
a deo. **E**t eū i latino putat idē casus nois
repetit⁹. **I**n greco aut euidētissima distinc
tio est: qz vnū nomē est qd cōpellat: z alte
rū ab eo qd cōpellat. **V**ni^{te} te de⁹. **O** tu de⁹
vni^{te} te deus tu⁹: **Q**uō si diceret: ppterea
vni^{te} te deus deus tuus. **S**ic accipite: sic
intelligite: sic in greco euidētissimū est. **E**r
go qd de⁹ est vni^{te} a deo: **B**icāt nobis iu
dei. **S**cripture iste cōes sunt: vni^{te} ē de⁹ a
deo. **V**ni^{te} audis: christū intellige. **E**t eū
christ⁹ a chrismate. **H**oc nomē qd appella
tur christ⁹ vni^{te}ōis est: nec in aliq alibi vn
gebant reges z sacerdotes: nisi in illo reg
no vbi christus pphabat z vngebat: z vñ
ventur⁹ erat christi nomē. **N**usqz est alibi
oīno: in illo gēte: in illo regno. **V**ni^{te} est
ḡ de⁹ a deo. **Q**uo oleo nisi spirituali: **O**le
um eū visibile in signū ē: oleū inuisibile in

sacramēto ē: oleū spūale int⁹ ē: oleū visibi
le exten⁹ ē. **V**ni^{te} ē nob de⁹: z missus ē no
bis: z ipse deus vt vngeret hō erat: s̄ ita hō
erat vt de⁹ eēt: ita de⁹ erat vt hō esse nō de
dignaret. **V**erus homo: ver⁹ de⁹: in nullo
fallax: in nullo falsus: qz vbiqz verax: vbi
qz veritas. **D**eus ḡ hō: z iō vni^{te} deus:
qz hō de⁹ z fact⁹ ē christ⁹. **H**oc figurabat
in eo qd **J**acob lapidē sibi ad caput posu
erat z dormierat. **J**acob p̄iarcha lapidē
sibi ad caput posuerat. **D**ormiens aut illo
lapide ad caput posito: vidit apertis celis
scalas a celo in terrā: z angelos ascēdētes
z descēdētes. **H**oc viso euigilauit: vni^{te}
lapidē z discessit. **I**n illo lapide intellexit
christū: iō vni^{te}. **V**idete ex qd p̄dicat chri
stus: quid sibi vult illa vni^{te}io lapidis: p̄ser
tim apud patriarbas qui vñ deū colebāt.
Factū est aut in figura: z discessit est. **N**ō
eū vni^{te} lapidē: z venit illuc sp̄ adorare: z
sacrificia ibi facere. **E**xp̄ssus est mysteriū:
nō inchoatū sacrilegiū. **E**t videte lapidē.
Lapidē quē reprobauerūt edificantes: hic
factus est in caput anguli. **E**t qz caput vi
ri christus: ppterea lapis ad caput. **A**tten
dite magnū sacramentū. **L**apis christ⁹. **L**a
pidē viuū ait **P**etrus ab hoibus reproba
tū: a deo aut electū. **E**t lapis ad caput: qz
caput viri christ⁹: z vni^{te} lapis: qz a chris
mate dictus ē christ⁹. **E**t vident scale reue
lante christo e terra in celū: vel a celo in ter
ram: z ascēdētes z descēdētes angeli.
Quid hoc sit: meli⁹ videbimus: cū testimo
niū euangelicū ab ipso dño cōmemorauē
rim⁹. **N**ostis qz **J**acob ipse ē israel. **I**lli. n.
cū angelo luctātī z p̄ualenti: z b̄ndicto ab
eo cui p̄ualuit nomē mutatū est: vt appella
ret israel: sicut p̄p̄lus isrl̄ p̄ualuit christo: vt
crucifigeret eū: z tñ in his qd xpo crediderūt
ab ipso cui p̄ualuit b̄ndict⁹ ē. **S**z multi nō
crediderūt: vide claudicationē iacob. **B**̄n
dictionē z claudicationē. **B**̄ndictio in his
q̄ crediderūt: nā postea nouum ex illo p̄plo
multos credidisse. **C**laudicatio aut in his
q̄ nō crediderūt. **E**t qz plures nō credide
rūt: z pauci crediderūt: iō vt fieret claudi
catio tetigit latitudinē femorū eius. **Q**uid
est latitudo femorū ei⁹: **M**ultitudo generū.
Videte ḡ scalas illas. **B**̄nis vidit **R**atha
naelē in euāgelio: z ait: **E**cce vere israelita
in quo dolus nō est. **S**ic eū dicif de ipso
Jacob. **E**t erat **J**acob sine dolo habitās i
domo. **H**oc recolēs dñs videns **R**atha
naelē sine dolo de gente illa: z de populo

illo: ecce vere inquit israelita in quo dolus non est. **Appellauit israelita** in quo dolus non est: propter Jacob. **Et ille** Mathanael unde me nosti: **Et dñs.** Cū cēs sibi arbore fici videret: id est cū cēs in illo populo sub lege constitutus: qui carnali ymbra illi populo pretegebat ibi te vidi. **Quid est ibi te vidi:** Ibi tu miseratus sum. Ille autem recordatus quod fuerit etiam sub arbore fici in veritate: admiratus est: quia putabat se a nemine visum cū ibi esset: postea et dicit: **Tu es filius dei: tu es rex israel.** Quis huius dicit: Qui audierat quod verus esset israelita: et dolus in illo non esset. **Et dñs.** Quia dixi tibi vidi te sibi arbore fici credidisti: maiora horum videbis. **Loquitur cū isrl:** cū Jacob: cū illo qui sibi lapide ad caput posuerat: maiora horum videbis. **Que maiora:** Quia iam lapis ille ad caput est. **Amē dico vobis:** videbitis celum apertum: et angelos dei ascendentes et descendentes super filium hominis. **Angeli dei** ascendant et descendant per scalas illas: fiat hoc in ecclesia. **Angeli dei** annuntiatores sunt veritatis: ascendant et videant. **In principio** erat verbum: et verbum erat apud deum: et deus erat verbum. **Descendant et videant:** quia verbum caro factum est: et habitauit in nobis. **Ascendant** ut erigant magnos: descendant et nutriendi pueros. **Vide ascendente Paulum:** siue mente excessim deo: **Vide descendente:** siue temporales sumus vobis. **Vide ascendente:** sapias loquimur inter perfectos. **Vide descendente:** lac vobis potum dedi non escam. **Hoc fit in ecclesia.** **Ascendunt et descendunt** angeli dei super filium hominis: quia est sursum filius hominis ad quem ascendant corde: et deorsum filius hominis: id est corpus eius. **Arbora eius huius sunt:** caput sursum est. **Ascendit ad caput:** descendit ad membra. **Christus** ibi: christus hic. **Nā si ibi tū et hic nō:** vñ vox illa: **Saule saule** quid me persequeris: **Quis enim illi in celo molestus fuit:** Nemo: nec iudei: nec Saul: nec diabolus temptator. **Nē ibi molestus illi:** sicut in copage corporis humani: pede calcato lingua clamat. **Bilexisti iusticiam:** et odisti iniquitatem: propterea vixit te deus deus tuus. **Locuti sumus de vincto deo:** hoc est de christo. **Nō potuit aptius dici nomen christi:** quia ut diceret vinctus deus. **Quo speciosus forma per filios hominum:** sic vinctus. **Oleo exultationis per participibus tuis.** **Qui n. principes eius:** filii hominum: quoniam ipse filius hominis princeps factus est mortalitatis illorum: ut faceret eos principes immortalitatis sue. **Diriba et gutta et casia a vestimentis tuis:** Odores boni a vestimentis

**Alia ista
tetrica.
et consortibus**

tuis. **Vestimenta eius sunt:** sancti eius: electi eius: tota ecclesia eius: quam sibi sicut vestem exhibet: sine macula et ruga: propter maculam abluens in sanguine: propter rugam extendens in cruce. **Inde bonus odor** qui significat nomen quibusdam aromatibus. **Audi Paulum illum** minimum simbulam vestimento: quia tenet mulier in fluxu sanguinis et sanata est. **Audi illum dicentem:** Christus bonus odor sum in omni loco: et in his qui salui fiunt: et in his qui pereunt. **Nō dixit bonus odor** in his qui salui fiunt: et malus odor in his qui pereunt: sed quod ad nos attinet: bonus odor sumus: et in his qui salui fiunt: et in his qui pereunt. **Saluum fieri homines bono odore:** non est improbabile: neque incredibile. **Pereunt autem homines bono odore:** qui ratio est: **Magna vis:** magna veritas: et si capi non potest ita est. **Nā ut nouerit** quia difficile capere: statim sibi citat: **Et ad huius quod idoneus:** **Quid est ad huius quod idoneus:** Quis intelligat homines mori bono odore: **Et si aliquid dicam fratres.** **Ecce ipse Paulus** predicabat euangelium: multi illum amabant predicatorem euangelii: multi illum inuidebant. **Qui illum amabant bono odore saluabant:** qui illum inuidebant bono odore peribant. **Iō et penitus** non malus odor: sed bonus odor. **Iō enim magis illi inuidebant:** quia tam bona in illo gratia preualebat. **Nemo enim inuidet misero.** **Erat ergo gloriosus in predicatione verbi dei:** et uiuens secundum regulam illius virge directiois. **Et diligebat eum qui in illo diligebat christum:** qui sequebatur bonum odorem. **Diligebat amicum spiritus:** sponsa ipsa qui dicit in canticis canticorum: **Post odorem unguentorum tuorum currum.** **Illi autem quātomagis eum videbant in gloria predicationis euangelii:** et in vita inculpabili: tāto magis inuidia torquabantur et occidebant bono odore. **Diriba et gutta et casia a vestimentis tuis.** **Adomibus eburneis ex quibus delectauerunt te filie regum:** **Bomos eburneas:** domos magnas: domos regales: quod si vis elige: delectauerunt inde christum filie regum. **Tus domos eburneas spiritualiter accipere:** **Magnas domos:** et magna tabernacula dei: corda sanctorum ipsorumque reges regentes carne: subiugantes sibi turbas humanarum affectionum: castigantes corporum: et seruituti subiicientes accipe: quia inde delectauerunt eum filie regum. **Etenim omnes qui illis predicantibus et euangelizantibus nate sunt:** filie regum sunt: et ecclesie filie apostolorum filie regum sunt. **Ille est enim rex regum.** **Illi autem reges:** de quibus dictum est: **Sedebunt super reges.** sedes iudicantes. **Reges tribus israel:** predicauerunt verbum veritatis: et genuerunt ecclesias non sibi: sed illi. **Ad hoc pertinet**

sacramentū qđ scriptū ē in lege: Si mortu-
us fuerit frater: accipiat vxorē ei⁹ frater ei⁹:
et suscitet semen fratri suo. Accipiat vxorē
ei⁹: et suscitet semē: nō sibi s̄ fratri suo. Dixit
xp̄s: **Bic** fr̄ib⁹ meis: dixit et in alio psalmo:
Narrabo nomē tuū fratrib⁹ meis. **Mortu-**
us ē christ⁹: resurrexit: ascēdit: absentauit
se corp⁹: suscepērūt fr̄es ei⁹ vxorē ei⁹: p̄di-
catione euāgelij generaturi filios: nō p̄ se-
menpos s̄ p̄ euāgelij p̄pter nomē fratris.
In christo etern⁹ Jesu inq̄t p̄ euāgelij p̄t
nomē fratris: ego vos genui. **Ira**q̄ suscitā-
tes semē fratri suo: q̄tq̄t genuerūt nō pauli-
anos aut̄ petrianos: s̄ christianos nomina-
uerūt. **U**idete si nō iste sensus uigilat: et in
his versib⁹. **Cū** em̄ diceret a domib⁹ ebur-
neis: dixit de regalib⁹: aplis: pulchris: leni-
bus: q̄lia sūt corda sanctorū: subiecit: ex q̄-
bus delectauerūt filie regū. **In honore**
tuo. **F**ilie quidē regū filie ap̄loz tuoz: s̄
in honore tuo: qz semē illō suscitauerūt fra-
tri. **I**ō ipsos q̄s suscitauerat fr̄i suo **Paul-**
us: cū uideret currere ad nomē suū: excla-
mauit: **Nūq̄d** **Paul⁹** crucifix⁹ est p̄ vo-
bis: **Q**uid em̄ ait lex: **E**t habeat natus no-
men defuncti: defuncto nascat: defuncti
noīe appellet. **S**eruat hoc legitimū **Paul-**
us: volētes appellari ex noīe suo reuocat:
Nūq̄d **Paul⁹** p̄ vobis crucifix⁹ est: **A**d
defunctū aspiciat: **Nūq̄d** **Paul⁹** p̄ vob̄ cru-
cifix⁹ ē: **E**t quid q̄: **Q**uā illos generasti: qđ
si nomē tuū illis iposuisti: **A**ut: **A**ut i noīe
Pauli baptizati estis: **D**electauerūt te fi-
lie regū in honore tuo. **T**ene te: serua te in
honore tuo: hoc ē habere vestē nuptialē il-
lius: illi⁹ honore: illi⁹ gloriā q̄rere. **I**ntelli-
ge etiā filias regū ciuitates q̄ crediderūt in
christū: et a regib⁹ cōdite sūt: et a domibus
eburneis diuitib⁹ sup̄bis elatis. **F**ilie regū
delectauerūt te in honore tuo: qz nō q̄siet
honore patrū suoz: sed q̄siet honorē tu-
um. **O**stēdat mibi romē in honore tāto tē-
plū **Romuli:** in quāto ibi ostendo memo-
riā **Petri.** **I**n **Petro** q̄s honorat: nisi ille
defunct⁹ p̄ nobis: **S**um⁹ em̄ christiani nō
petriani. **E**t si nati per fratrem defuncti: ta-
mē cognominati nomine defuncti. **P**er il-
lum nati: sed illi nati. **E**cce roma: ecce car-
thago: ecce alie et alie ciuitates filie regum
sūt: et delectauerūt regē suū in honore ipsi⁹:
et ex oib⁹ sit vna quedā regina. **Q**uale car-
mē nuptiale: **E**cce int̄ carmina hilaritatis
plena: p̄cedit et ip̄a sp̄osa. **S**p̄osus em̄ ve-
niebat: ip̄e describebat: in illū erat oīs intē-

tio n̄ra: p̄cedat et ista. **A**stitit regina
a dextris tuis: **Q**ue a sinistris nō regi-
na: **S**tabit em̄ quedā et a sinistris: cui dicef:
vade in ignē eternū. **A** dextris autē stabit
cui dicef: venite b̄ndicti patris mei: p̄cipi-
te regnū qđ vobis paratū ē ab initio mun-
di. **A**stitit regina a dextris tuis. **I**n vesti-
tu deaurato circumamicta varietate. **E**le-
git⁹ regine hui⁹ q̄s est: **E**t p̄ciosus ē: et
vari⁹ est. **S**acramenta doctrine in linguis
oib⁹ varijs. **A**lia lingua africa: alia syra:
alia greca: alia hebreica: alia illa et illa. **F**aci-
unt iste lingue varietatē vestī regine hui⁹.
Quō aut̄ oīs varietas vestis in vnitatē cō-
cordat: sic et oēs lingue ad vnā fidē. **I**n ve-
ste ista varietas sit: scissura nō sit. **E**cce va-
rietatē itellerim⁹ de diuersitate linguaz: et
vestē itellerim⁹ p̄t vnitatē. **I**n ip̄a aut̄ va-
rietate aux qđ ē ip̄sa sapiētia. **Q**uelibet sit
varietas linguaz: vnū aurū p̄dicat nō di-
uersū aurū: s̄ varietas d̄ auro. **E**adē q̄ppe
sapiām: eandē doctrinā et disciplinā: oēs
lingue p̄dicāt. **V**arietas i linguis: aurū in
sentētijs. **A**lloq̄tur p̄p̄ba reginā istā: libent̄
em̄ illi cātāt: et vnusq̄sq̄ n̄m: si tñ noueri-
mus vbi sum⁹: et ad illō corp⁹ p̄tinere cone-
mur: et fide et spe p̄tineam⁹ vnit̄ in mēbris
christi. **N**os. n. alloq̄tur. **A**udi filia et
vide: **A**lloq̄tur eā tanq̄ vn⁹ de p̄rib⁹: qz
filie regū sūt: et sic alloq̄t p̄p̄ba: et sic alloq̄t
Ap̄ls tanq̄ filiaz. **S**ic em̄ dicim⁹: p̄res n̄ri
p̄p̄be: p̄res n̄ri apli. **S**i nos illos vt patres:
illi nos vt filios: et vox vna p̄fina alloquit
vnica filiā. **A**udi filia et vide. **P**rius audi:
postea vide. **E**lentū ē em̄ ad nos cū euāge-
lio: et p̄dicatū ē nobis: qđ nōdū videm⁹: et
audiēdo credim⁹: et credēdo videbimus:
sicut dic̄ ip̄e sp̄osus apud p̄p̄bam: **A**p̄lus
quē nō cognoui fuit mibi: in obauditu
auris obediuit mibi. **Q**uid ē in obauditu
auris: **Q**uia nō vidit. **U**iderūt iudei et cru-
cifixērūt: nō viderūt gētes et crediderūt. **T**e-
niat regina d̄ gētib⁹ in vestitu deaurato: cir-
cūamicta varietate. **T**eniāt a gētib⁹: veni-
at circūamicta oibus linguis in vnitatē sa-
piētie: dicat ei: audi filia et vide. **S**i n̄ audi-
eris nō videbis. **A**udi vt mūdes cor fide.
sicut **A**p̄lus ait in actib⁹ ap̄loz: **F**ide mun-
dās corda eoz. **A**d b. n. audim⁹ qđ creda-
m⁹ anq̄ videam⁹: vt credēdo cor mūdem⁹
vñ vidē possim⁹. **A**udi vt credas: munda
cor fide. **E**t cū cor mūdauero: qđ videbo:
Bñ mūdo corde: qz ipsi dēū videbūt. **A**u-
di filia et vide: **E**t inclina aurē tuā: **P**a-

Alia lra
t circūdata

ra ē audi: hūiliter audi. Inclina aurē tuā.
Et obliuiscere pplm tuū z domū
pris tui. Erat pplus qdā: z dom⁹ patris
 qdā: Ppls babylonie i q nat⁹ ē hñs regē
 diaboli. Uñcūq; uenit gētes a patre di-
 abolo uenerūt: s patri diabolo renūciaue-
 rūt. Obliuiscē pplm tuū z domū pris tui.
 Fedā te ille genuit cū peccatricē fecit: pul-
 chrā te ille regenerat q iustificat ipiā. Ob-
 liuiscē pplm tuū: z domū pris tui. **Qm**
pcupiuit rex spēm tuā: Quā spēm ni-
li qua ipe fecit: Locupiuit speciē. Qui spēs:
 Peccatricē: iniq; impie. Qualis erat apd
 prem diaboli: z apd pplm suū. **Ad.** s de q
 d: **Que ē ista q ascēdit dealbata.** Antea q
 nō alba: postea dealbata: qz si fuerint pctā
 vřa sic feniēt tanq; niuē dealbabo. **Locu-**
piuit rex spēm suā. Quis rex: Quia ipse
ē dñs de⁹ tu⁹: Jā vide si n debes dimit-
tē patrē tuū illū: z pplm tuū illū: z uenire ad
regē istū tuū deū. Be⁹ tu⁹ ē: rex tu⁹ est: rex
tu⁹ z ipe est spōsus tuus. Regi nubis deo:
 ab illo dotata: ab illo decorata: ab illo redē-
 pta: ab illo sanata. **Quicqd habes vñ illi**
placeas: ab illo habes. Et adorabunt
eū. Filie tyri in munerib⁹: Jpm re-
gē tuū deū tuū: adorabūt filie tyri in mune-
bus. Filie tyri filie gentiū. Apte ad totā ty-
rū uicinā huic terre: vbi pplxtia erat: signi-
ficabat gētes credituras christo. Inde erat
illa chananea que pmo canis ē appellata.
 Hā vt nouerūt: qz ide erat: euāgelii sic lo-
 q̄t: **Secessit i ptes tyri z sydois: z ecce mul-**
er chananea d finib⁹ ill' egressa clamabat: z
q ibi narrat. Quia pmo canis erat apud
přez suū: z i pplō suo: s clamādo z ueniēdo
ad istū regē decorā facientē z credēdo i il-
lū: qd meruit audire: O mulier magna ē fi-
des tua: pcupiuit rex spēm tuā. Adorabūt
eū filie tyri in munerib⁹. Quib⁹ munerib⁹:
 Sic ad se vult vēiri rex iste: z thesauros su-
 os ipleri vult: z ipe donauit vñ impleant:
 z a vobis ipleant. **Veniāt i munerib⁹ inq̄t:**
adorēt eū. Quid ē i munerib⁹: Nolite vob
pdere thesauros in fra: vbi tinea z rubigo
exterminant: z vbi fures effodiūt z furāt:
 s thesaurizate vobis thesauros i celo: vbi
 neq; fur neq; tinea corrūpit. **Tibi. n. fuerit**
thesaur⁹ tu⁹: illic erit z cor tuū. Venite cuz
munerib⁹: date elemosynas: z oīa munda
sūt vob. Venite cū munerib⁹: ad eū q dic:
Adiscōiam volo mag⁹ q sacrificiū. Ad il-
lud tēplū qd erat añ figura futuri: uenieba-
tur cū tauri z arietib⁹: cū birci: cū diuersis

Alia lra.
 t Et cupiuit.
 t decorē tuū

Alia lra.
 t Et filie.

qbusq; aīalib⁹ apt⁹ ad sacrificiū: vt in illo
 sanguie aliud fieret: aliō significaret. **Ad**
 iā ipe sanguis quē figurabāt illa oīa uenit:
 Uēit rex ipe: z ipe munera vult. **Que mu-**
nera: Elemosynas. Ipe ē eñ iudicatur⁹:
 z ipe munera iputabit qbusqdā. **Venite in-**
q̄t bñdicti pris mei: pcipite regnū qd vob
paratū ē ab initio mūdi. Quare: Esuriui z
dedistis mihi māducare: sitiui z dedistis mi-
hi bibē: nudus z vestistis me: hospes z ad-
duristis: infirm⁹ z in carcere z uisitastis me.
 Hec sūt munera in qb⁹ adorāt filie tyri re-
 gē: qz cū dicerēt: qñ te uidim⁹: ille z q sursum
 est z deorsū: ppter ascēdētes z descēdētes:
 cū vni inq̄t ex minimis meis fecistis: mihi fe-
 cistis: **Adorabūt eū filie tyri in munerib⁹.**
Et q sūt filie tyri: z quō adorabūt eū i mu-
nerib⁹: Plani⁹ illd voluit dicē. Vultū tu-
um depcābunt diuites plebis. De
 filie tyri adorātes in munerib⁹ diuites sūt
 plebis: q̄s ille alloq̄tur amic⁹ spōsi: **Preci-**
pe diuitib⁹ hui⁹ mūdi: nō supbe sapē: neq;
 sperare in icerto diuitiarū: sed in deo uiuor:
 q pstat nobis oīa abūdāter ad fruēdū. **Bi-**
uites sint in opibus bonis: facile tribuant:
 cōicēt: adorēt in munerib⁹: s nō pdūt. **Se-**
curi ponāt: vbi sp inueniāt: thesaurizent si
bi fundamētū bouū in futurū: vt apphen-
dāt verā vitā: Adorādo in munerib⁹ vult-
tū tuū depcābūt diuites pleb. Ad ecclī
am. n. pcurrāt: z ibi elemosynas faciāt: ne
extra fiēt: id ē ne extra positi faciāt: i ecclīa
faciāt. Vult⁹ eñ spōse h⁹ z regine: pderit
faciētib⁹: ppterea illi q res suas vendeāt
vultū regine h⁹ depcātes in munerib⁹ ve-
niebāt: z ea q portabāt ad pedes apłor po-
nebāt. Feruebat dilectio in ecclīa: vultus
erat regine ecclīa: vult⁹ erat regine obseq̄ū
filiarū tyri: id ē diuitū adorantiū in mune-
rib⁹. Vultū tuū depcābūt diuites plebis.
Et q depcābunt vultū: z cui⁹ vultū depcā-
bunt: Oēs vna spōsa: oēs vna regina: mī
z filij sūt totū ad christū pñēs: ad caput p-
ñēs. Ez qz sūt ista opa: z iste elemosyne
 ad iactantiā hoīm: inde dicit ipse dñs: **Ca-**
 uete facere iusticiā vřam corā hoibus: vt
 videami ab eis. **Quō aut z publice debēt**
 fieri ppter vultū sponse: ait: **Luceāt opa vřa**
 corā hoīb⁹: vt videāt bōa facta vřa: z glo-
 rificēt patrē vestrū q in celis ē: nō vt glām
 vřam q̄ratis in opib⁹ bonis: q publice fa-
 ctis: s vt gloriā dei. **Et q̄s nouit inq̄t vtrū**
 gloriā dei q̄ro: an gloriā meā q̄ro: **Quia do-**
 paupi: videoz: q aīo dē: q̄s videt: Suffi-

Alia lra.
tab. intus.

Alia lra.
varietatib.

ciat tibi q̄ videt: ille videt qui retribuet: suf-
ciat tibi q̄ videt: Int^r amat q̄ intus videt:
intus amat ut int^r amet: q̄ interiorē facit et
ip̄am pulchritudinē. Noli q̄si oculis exte-
rioribus delectari: q̄ videris: et q̄ laudari:
**Attēdite qd̄ hic sequat^r. Omnis glo-
ria ei⁹ filie regis intrinsec⁹. Intrin-**
sec⁹ nō solū vestis est aurea et variata: s̄ in-
t^r pulchrā nouit q̄ specie ei⁹ amauit. Que
sunt interiora pulchritudinis: Cōsciētie.
Ibi videt chris^t: ibi amat chris^t: ibi allo-
quit chris^tus: ibi punit chris^t: ibi coronat
chris^t. Sit ḡ talis elemosyna tua in ocul-
to: q̄ ois gloria ei⁹ filie regis intrinsec⁹. In
fimbrijs aureis circumamicta^r varie-
tate. Pulchritudo intrinsec⁹. In fimbrijs
aūt aureis varietas linguarū: doctrine dec⁹.
Ista qd̄ p̄sunt si nō sit pulchritudo illa in
trinsec⁹. Afferent regi v̄gines p⁹
eā: Vere factū ē: credidit ecclia: facta est
ecclia p̄ oēs gētes. Nō quēadmodū p̄cu-
piscūt virgines placē illi regi: Uñ irritant^r:
Quia p̄cessit ecclia. Afferent regi v̄gines
post eaz. Proxime ei⁹ afferent tibi.
Nō em̄ q̄ afferunt aliene sūt: sed prime ei⁹
ad eā p̄tinētes. Et q̄ dixit regi: ad eū p̄uer-
sus dixit tibi: Proxime ei⁹ afferentur tibi.
Afferent in leticia et exultatiōe:
adducent in templū regis. Templū re-
gis ip̄a ecclia: intrat in templū ip̄a ecclia.
Uñ p̄struit templū: De hoibus q̄ intrāt i te-
plū. Lapidēs viui q̄ sūt nisi fideles dei: Ad-
ducent in templū regis. Sūt em̄ virgines ex-
tra templū regis: hēnt sanctimoniales. Sūt
quidē virgines: s̄ qd̄ p̄derit eis nisi addu-
cant in templū regis: Templū regis in vnita-
te ē: templū regis nō est ruinosū: nō discissū:
nō diuisū. Iunctura lapidū viuētū carī-
tas ē. Adducētur in templū regis. Pro-
patrib⁹ tuis nati sunt tibi filij: Ni-
hil euidenti^r. Attēdite iā ip̄m templū regis:
q̄ inde loquit p̄pter vnitatē diffusā toto or-
be terrarū: q̄ ille q̄ v̄gines esse voluerūt ni-
si adducant in templū regis: sp̄so placē nō
p̄nt. Pro patrib⁹ tuis nati sūt tibi filij. Be-
nuerūt te apli: ipsi missi sūt: ipsi p̄dicauerūt:
ipsi p̄res. S̄ nunqd̄ nobiscū corpaliter sp̄-
esse potuerūt. Et si vn⁹ ip̄orū dixit: cupio dis-
solui: et eē cū chris^to: multo magis optimū
est manere in carne necessariū p̄pter vos.
Bixit hoc quidē: sed q̄diu hic manē potu-
it: Nunqd̄ vsq̄ ad t̄pus hoc: Nunqd̄ vsq̄
in posterū: Ergo illorū abcessu deserta est
ecclia: Absit. Pro patrib⁹ tuis nati sūt ti-

bi filij. Quid ē p̄ patrib⁹ tuis nati sūt tibi
filij: Patres missi sūt apli: p̄ aplis filij na-
ti sunt tibi: p̄stituti sunt epi. Hodie em̄ epi
scopi q̄ sunt p̄ totū mundū: vñ nati sūt. Ip̄
sa ecclia patres illos appellat: ip̄sa illos ge-
nuit: et ip̄a illos p̄stituit in sedib⁹ p̄m. Nō
ḡt: putes desertā: q̄ nō vides Petrū: q̄a
nō vides Paulū: q̄ non vides illos p̄ q̄s
nata es: d̄ prole tua tibi creuit paternitas.
Pro patrib⁹ tuis nati sunt tibi filij. **Consti-**
tues eos principes sup̄ oēm terrā:
Unde templū regis q̄ late diffusū est: vt no-
uerint virgines q̄ nō adducūtur in templū
regis: nō se ad istas nuptias p̄tinere. Pro
patrib⁹ tuis nati sūt tibi filij: cōstitues eos
p̄ncipes sup̄ oīs terras. Hoc ē catholica
ecclia: filij ei⁹ cōstituti sūt p̄ncipes sup̄ oēm
terrā: filij ei⁹ p̄stituti sūt p̄ p̄rib⁹. Agnoscat
qui p̄cisi sūt: veniāt ad vnitatē adducātur
in templū regis. Templū suū de⁹ vbiq̄ col-
locauit: fundamēta p̄phetarū et aploz vbi
q̄ firmavit. Filios genuit ecclia: p̄stituit
eos p̄ patrib⁹ suis p̄ncipes sup̄ oēm terrā.
Memores erūt nois tui i omni
generatiōe et generatiōe. Pro-
pterea ppli p̄fitebunt tibi: Quid ḡ
p̄dest p̄fiteri: et extra templū p̄fiteri: Quid
p̄dest p̄cari: et in mōte n̄ p̄cari: Voce mea
inquit ad dñm clamaui: et exaudiuit me de
mōte sc̄to suo. Be quo mōte: Be q̄ dictus
est: Nō pōt ciuitas abscondi supra mōtes
p̄stituta. Be quo mōte: Quē vidit Bani-
el ex paruo lapide creuisse: et fregisse oīa re-
gna terrarū: et impleuisse omnē faciē terre.
Ibi adoret qui vult accipere: ibi petat qui
vult exaudiri: ibi p̄fiteat qui vult sibi igno-
sci. Propterea ppli p̄fitebunt tibi. Ineter-
nū et in seculū seculi. Quia et i illa vita
eterna nō erit iā quidē gemitus peccatorū:
sed tñ in diuinis laudib⁹ sup̄ne illi⁹ ac p̄pe-
tue ciuitatis nō deerit sempiterna cōfessio
tāte felicitatē. Ipi em̄ ciuitati cui ali⁹ psal-
mus cātāt: gloriosa dicta sūt de te ciuitas
dei: ipsi sp̄se chris^ti: ipsi regine filie regis: et
piugi regis: q̄ p̄ncipes ei⁹ sūt memores no-
minis ei⁹ in oī generatiōe et generatiōe: id ē
q̄diu trāseat hoc seculū: qd̄ multū genera-
tiōib⁹ agit: gerentes p̄ illa caritatis curā:
vt de isto seculo liberata in eternū deo cō-
regnet: p̄pter h̄ idē ipsi p̄fitebunt tibi ppli in
eternū illic sp̄picius et māifesti. Ibi cordib⁹
oīm p̄fecta caritate luminosis: vt se vnuer-
sā plenissime nouerit: q̄ hic in mult⁹ suis p̄-
tibus occulta sibi est. Unde admonef ab

Alia lra
t memoz ero
t domine

Aplo: nihil ante tpus iudicare: donec veniat dñs: et illuminet abscondita tenebrarū: et manifestet cogitationes cordis: et sit laus vnicuiq; a deo. Ipsa em̄ sancta ciuitas sibi quodāmo cōfitebit: cū ppli eius qbus pstat ipsi ciuitati p̄fitebunt in eternū: vt ex nulla pte se lateat: nullo in se existēte cui⁹ aliqd lateat.

Explicit Tract. de ps. XLIII.

Incipit Tract. de ps. XLV.

Prefatio.

Iam caritati v're quedā sicut notis sumā loqmur: in quib⁹ imorari nō debem⁹: qz ea q scitis breuiter cōmemorari debēt: filios chore nos intelligam⁹. Cōmemoro. n. vos sciētes chore in t̄p tari caluitiū: dñm q nrm significare: q i caluarie loco crucifix⁹ adduxit multos: tanq illud granū qd nisi mortificatū esset solū remaneret: et eos q adducti sūt appellatos filios chore. Hoc in mysterio. Ceterū fuerit nescio q filij chore illo tpe qñ ista cantabatur: sed spūs nos viuificare debet: nō littera velare. Nos q intelligamus: et videte si ea q sequūtur: id est q habet psalmi ipse cōtextus p̄gruūt nobis: et inuenim⁹ hic nos: si tñ inheream⁹ mēbris ei⁹: cū corpis in celo caput est: ex illa passione ascendens: vt eos q in hūilitate iacebāt: secū in vbertate adducat: fructū ferētes in tolerantia. Bic tū est aut: In finē p occultis p filijs chore: psalm⁹. Occultū est q: si ille ipse qui in caluarie loco crucifix⁹ est: nōstis qz velū discissit: vt templi secreta patefcerēt: Proinde qā crux dñi nostri clauis fuit: q clausa aperirent: credam⁹ affuturū eū nobis: vt ista occulta reuelent. In finē qd habet: semp christū intelligere debemus. Finis em̄ legis christus ad iusticiā omni credēti. Finis aut dicī: nō qz cōsumit: sed qā p̄fecit. Nā et finitū cibū dicim⁹ qui māducabatur: et finitā tunicā que terebat: Illō ad cōsumptionē: hoc ad p̄fectionē. Quia ergo vltra quo tendam⁹ nō habem⁹ cū ad christū puenerim⁹: ipse cursus nostri finis dicī. Nec putare debem⁹: qz cū ad illū puenerim⁹: aliquo amplius debemus nūti: vt et ad patrē pueniamus. Hoc em̄ putauit et philipp⁹ cū ei dixit: Dñe oñde nob patrē: et sufficit nobis. Cū dicit: sufficit nobis: finē qrit facietat⁹ et p̄fectionis. Et ille tāto inq̄t tpe vobiscū sum: et nō cognouistis me: philippe: q videt me videt et patrē. In illo q habem⁹ p̄rem: qz ipse in p̄re: et p̄

in ipso: et ipse et p̄ vnū sūt. Quid igit hic admonet: et qd cātar. Vbi vocē n̄rā agnosce debemus. Si tamē huius vocis affectum habemus.

Expositio psalmi.

Eus noster refugiu et virt⁹:

Dunt quedā refugia vbi nō ē virtus: quo quisq; cū fugerit: magis infirmat q cōfirmat. Cōfugis (verbi grā) ad aliquē in seculo magnū: vt facias tibi potentē amicu: refugiu tibi videt. Tāta tñ hui⁹ seculi incerta sūt: et ita potētū ruine q tidiane crebrescūt: vt cū ad tale refugiu cōfugeris: plus ibi timere incipias. Antea. n. cause tue tñ timebas: cū vero ad talē refugeris et de illo timebis. Multi em̄ cū ad talia refugia cōfugissent: cadētib⁹ illis ad q cōfugerūt: et ipsi quesiti sunt. Quos nemo q̄reret: si nō ad talia p̄fugissent. Nō est refugiu nostrū tale: s̄ refugiu nrm virt⁹ ē. Cū illuc cōfugerim⁹: firmi erimus. Adiutor in tribulationib⁹ q inueniunt nos nimis. Adulte sūt tribulationes: et in omni tribulationē ad deū p̄fugiendū est: Siue sit tribulatio in re familiari: siue sit in salute corporis: siue d̄ piculo carissimorū: siue d̄ aliq re ad hui⁹ vite sustētaculū necessaria: oīno aliud refugiu nō debet eē hōi christiāo q saluator ei⁹: qz de⁹ eius: q cū fugerit fortis sit. Nō em̄ in se fortis erit: aut sibi p̄e fortitudo erit: si ille illi fortitudo erit: q refugiu ei⁹ fact⁹ est. Ceterū carissimi inter oēs tribulationes hūane anime: nulla ē maior tribulatio q p̄scientia delictorū. Nāq; si ibi vulnus nō sit: sanūq; sit intus hōis qd p̄scientia vocat: vbiq; alibi passus fuerit tribulationes illuc p̄fugiet: et ibi inueniet deū. Si aut ibi req̄es nō est p̄pter abūdantiā iniquitatis: qñ et ibi de⁹ si ē: qd factur⁹ ē hō: Quo p̄fugiet cū ceperit pati tribulationes: fugiet ab agro in ciuitatē: a publico in domū: a domo in cubiculū: et sequit tribulatio: a cubiculo iā q fugiat nō h̄z nisi in interi⁹ cubile suū. Porro si ibi tumult⁹ ē: si sum⁹ iniquitatē: si flāma sceleris: nō illuc pōt p̄fugere. Pellit em̄ inde: et cū inde pellit a seipso pellit. Et ecce hostē suū inuenit: q fugerat: seipsum quo fugiturus ē: Quocūq; fugerit se talē trahit post se: et quocūq; talē traxerit: se cruciat: sed a seipso sunt tribulationes q inueniunt hominem nimis. Acerbiores enī nō sunt. Tanto nō sunt accerbiores: quāto nō sunt interiores. Videte carissimi cū ligna deasciuntur a fabris: et probātur: